

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 901

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 noiembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
820.	— Hotărâre privind aprobarea unei sume din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2017 pentru plata venitului lunar de completare de care beneficiază persoanele disponibilizate de la Societatea Complexul Energetic Hunedoara — S.A.	2
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
686.	— Decizie privind modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 571/2017 pentru aprobarea componenței nominale a Comitetului pentru analiza organizării instituționale și a resurselor umane din administrația publică centrală	2
687.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Ion Constantin a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Sănătății	3
688.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Gabriela Angheloiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății	3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
140.	— Ordin al ministrului afacerilor interne privind situația centralizată a clădirilor care sunt necorespunzătoare din punctul de vedere al condițiilor de detenție	4–7
3.077.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat de personalul din activitatea de informații fiscale, împuternicit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală	8–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 72 din 16 octombrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea unei sume din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2017 pentru plata venitului lunar de completare de care beneficiază persoanele disponibilizate de la Societatea Complexul Energetic Hunedoara — S.A.**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 alin. (11), art. 2 și 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 171/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă alocarea sumei de 387 mii lei din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2017 pentru plata drepturilor prevăzute de art. 7 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective

efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013, cu modificările și completările ulterioare, de care beneficiază persoanele disponibilizate de la Societatea Complexul Energetic Hunedoara — S.A. în condițiile planului de disponibilizare, aprobat potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
Toma-Florin Petcu
p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Adrian Marius Rîndunică,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 820.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 571/2017 pentru aprobarea componenței nominale a Comitetului pentru analiza organizării instituționale și a resurselor umane din administrația publică centrală**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Anexa „Componența nominală a Comitetului pentru analiza organizării instituționale și a resurselor umane din administrația publică centrală” la Decizia prim-ministrului nr. 571/2017 pentru aprobarea componenței nominale a Comitetului pentru analiza organizării instituționale și a resurselor umane din administrația publică centrală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 27 iulie 2017, se modifică după cum urmează:

1. **Punctul 2 va avea următorul cuprins:**

„2. Secretariatul General al Guvernului
— Dna Roxana-Cezarina Bănică, secretar general al Guvernului — membru titular
— Dna Ramona-Ioana Lohan, secretar de stat — membru supleant”.

2. **La punctul 5, prima liniuță va avea următorul cuprins:**
„— Dl Paul Stănescu — viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene — membru titular”.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 16 noiembrie 2017.
Nr. 686.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare, de către domnul Ion Constantin a funcției
publice vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Ministerului Sănătății**

Având în vedere Adresa Ministerului Sănătății nr. 11.983 din 15 noiembrie 2017, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/20.690/R.B. din 15 noiembrie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Ion Constantin a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Sănătății.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 16 noiembrie 2017.
Nr. 687.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către doamna Gabriela Angheloiu a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății**

Având în vedere Adresa Ministerului Sănătății nr. 11.983 din 15 noiembrie 2017, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/20.690/R.B. din 15 noiembrie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Gabriela Angheloiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 16 noiembrie 2017.
Nr. 688.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind situația centralizată a clădirilor care sunt necorespunzătoare din punctul de vedere al condițiilor de detenție

Având în vedere prevederile art. IV alin. (7) și art. VI alin. (2) din Legea nr. 169/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă situația centralizată a clădirilor în care sunt organizate și funcționează centre de reținere și arestare preventivă care sunt necorespunzătoare din punctul de vedere al condițiilor de detenție, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Situația centralizată a clădirilor necorespunzătoare din punctul de vedere al condițiilor de detenție se actualizează anual și se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne, până la data de 1 mai a fiecărui an sau ori de câte ori este necesar ca urmare a luării unor măsuri care conduc la asigurarea unor condiții corespunzătoare de detenție.

(2) În cazul în care în situația clădirilor destinate cazării persoanelor private de libertate intervin modificări de natură a determina includerea în sau scoaterea din categoria clădirilor care asigură condiții corespunzătoare de detenție, comisia prevăzută la art. II din Legea nr. 169/2017 reevaluează situația acestora și întocmește un raport de constatare a modificărilor intervenite și reclasificare a clădirii analizate.

(3) Raportul prevăzut la alin. (2) se avizează de către șeful unității teritoriale de poliție în care este organizat și funcționează centrul de reținere și arestare preventivă și se înaintează Inspectoratului General al Poliției Române cu propunere de actualizare a situației centralizate a clădirilor necorespunzătoare din punctul de vedere al condițiilor de detenție, în termen de 10 zile.

(4) În baza raportului și a propunerii formulate, Inspectoratul General al Poliției Române transmite Ministerului Afacerilor Interne propunerea de reactualizare a situației prevăzute la alin. (1), până pe data de 5 a lunii curente pentru propunerile primite în luna anterioară.

(5) Prevederile alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător și în cazul actualizării anuale a situației centralizate a clădirilor care sunt necorespunzătoare din punctul de vedere al condițiilor de detenție.

Art. 3. — Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române și șefii unităților teritoriale de poliție din subordinea Inspectoratului General al Poliției Române la nivelul cărora sunt organizate și funcționează centre de reținere și arestare preventivă vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

SITUAȚIA
centralizată a clădirilor în care sunt organizate și funcționează centre de rețineră și arestare preventivă
care sunt necorespunzătoare din punctul de vedere al condițiilor de detenție

Nr. crt.	Centrul de rețineră și arestare preventivă din cadrul	Condiții corespunzătoare	Condiții necorespunzătoare	Criterii de neconformitate potrivit art. 55 ¹ din Legea nr. 254/2013, cu modificările și completările ulterioare
0	1	2	3	4
1	I.P.J. Alba	Începând cu data de 24.07.2012	—	—
2	I.P.J. Arad	Începând cu data de 24.07.2012	—	—
3	I.P.J. Argeș	Începând cu data de 01.06.2016	24.07.2012—31.05.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), c) și e)
4	I.P.J. Bacău	24.07.2012—31.08.2012; 01.12.2012—31.01.2013; 01.03.2013—31.05.2013, 01.11.2013—31.01.2014; 01.03.2014—31.08.2014; 01.10.2014—31.10.2014; 01.12.2014—31.12.2014; 01.02.2015—28.02.2015; 01.05.2015—30.09.2016; Începând cu data de 01.01.2017	01.09.2012—30.11.2012; 01.02.2013—28.02.2013; 01.06.2013—31.10.2013; 01.02.2014—28.02.2014; 01.09.2014—30.09.2014; 01.11.2014—30.11.2014; 01.01.2015—31.01.2015; 01.03.2015—30.04.2015; 01.10.2016—31.12.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a)
5	I.P.J. Bihor	Începând cu data de 01.07.2016	24.07.2012—30.06.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e)
6	I.P.J. Bistrița-Năsăud	Începând cu data de 01.01.2017	24.07.2012—31.12.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e)
7	I.P.J. Botoșani	Începând cu data de 01.06.2016	24.07.2012—31.05.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e)
8	I.P.J. Brașov	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e) și f)
9	I.P.J. Brăila	24.07.2012—28.02.2015; 01.04.2015—31.08.2015; 01.10.2015—31.05.2016; Începând cu data de 01.07.2016	01.03.2015—31.03.2015; 01.09.2015—30.09.2015; 01.06.2016—30.06.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a)
10	I.P.J. Buzău	Începând cu data de 01.12.2016	24.07.2012—30.11.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a) și e)
11	I.P.J. Caraș-Severin	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e)
12	I.P.J. Călărași	01.10.2012—31.10.2012; 01.06.2013—30.06.2013; 01.08.2013—31.12.2014; 01.02.2015—31.07.2015; 01.10.2015—31.10.2015; 01.01.2016—31.01.2016; Începând cu data de 01.04.2016	24.07.2012—30.09.2012; 01.11.2012—31.05.2013; 01.07.2013—31.07.2013; 01.01.2015—31.01.2015; 01.08.2015—30.09.2015; 01.11.2015—31.12.2015; 01.02.2016—31.03.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a)
13	I.P.J. Cluj	Începând cu data de 01.01.2016	24.07.2012—31.12.2015	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), c), e) și f)
14	I.P.J. Constanța	Începând cu data de 01.11.2017	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a) și e)
15	I.P.J. Covasna	Începând cu data de 24.07.2012		
16	I.P.J. Dâmbovița	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. c) și e)
17	I.P.J. Dolj	01.08.2016—30.09.2016; 01.11.2016—31.12.2016; 01.06.2017—30.06.2017; Începând cu data de 01.08.2017	24.07.2012—31.07.2016; 01.10.2016—31.10.2016; 01.01.2017—31.05.2017; 01.07.2017—31.07.2017	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a) și e)
18	I.P.J. Galați	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), e) și f)

0	1	2	3	4
19	I.P.J. Giurgiu	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), c) și e)
20	I.P.J. Gorj	Începând cu data de 24.07.2012	—	—
21	I.P.J. Harghita	Începând cu data de 24.07.2012	—	—
22	I.P.J. Hunedoara	Începând cu data de 01.07.2016	24.07.2012—30.06.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e)
23	I.P.J. Ialomița	Începând cu data de 01.11.2017	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e) și f)
24	I.P.J. Iași	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a) și c)
25	I.P.J. Maramureș	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), c) și e)
26	I.P.J. Mehedinți	01.07.2013—31.08.2013; 01.12.2013—31.12.2013; 01.02.2014—31.03.2014; Începând cu data de 01.05.2014	24.07.2012—30.06.2013; 01.09.2013—30.11.2013; 01.01.2014—31.01.2014; 01.04.2014—30.04.2014	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a)
27	I.P.J. Mureș	Începând cu data de 01.11.2017	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e)
28	I.P.J. Neamț	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a) și c)
29	I.P.J. Olt	01.08.2012—30.09.2012; 01.12.2012—28.02.2013; 01.04.2013—31.10.2013; Începând cu data de 01.12.2013	24.07.2012—31.07.2012; 01.10.2012—30.11.2012; 01.03.2013—31.03.2013; 01.11.2013—30.11.2013	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a)
30	I.P.J. Prahova		Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a) și e)
31	I.P.J. Satu Mare		Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a) și e)
32	I.P.J. Sălaj		Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e)
33	I.P.J. Sibiu		Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. e)
34	I.P.J. Suceava	24.07.2012—31.07.2012; 01.11.2012—31.12.2012; 01.02.2013—30.09.2013; 01.12.2013—31.08.2016; Începând cu data de 01.11.2016	01.08.2012—31.10.2012; 01.01.2013—31.01.2013; 01.10.2013—30.11.2013; 01.09.2016—31.10.2016	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a) și b)
35	I.P.J. Teleorman	Începând cu data de 24.07.2012	—	—
36	I.P.J. Timiș	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), c), e) și f)
37	I.P.J. Tulcea	Începând cu data de 24.07.2012		
38	I.P.J. Vaslui	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), c) și e)
39	I.P.J. Vâlcea	Începând cu data de 24.07.2012		
40	I.P.J. Vrancea	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. c)
41	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 1	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), b), c), e) și f)

0	1	2	3	4
42	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București – Secția Regională de Poliție Transporturi — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 2	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), b), c), e) și f)
43	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Secția 4 Poliție — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 3	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), b), c), e) și f)
44	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Secția 5 Poliție — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 4	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), b), c), e) și f)
45	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Secția 6 Poliție — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 5	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), c), e) și f)
46	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Secția 9 Poliție — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 6	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), c), e) și f)
47	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Secția 12 Poliție — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 7	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), b), c), e) și f)
48	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Secția 13 Poliție — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 8	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), c), e) și f)
49	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Secția 15 Poliție — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 9	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), b), c), e) și f)
50	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Secția 19 Poliție — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 10	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), b), c), e) și f)
51	Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Secția 22 Poliție — Centrul de reținere și arestare preventivă nr. 11	—	Începând cu data de 24.07.2012	art. 55 ¹ alin. (3) lit. a), b), c), e) și f)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N

pentru aprobarea formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat de personalul din activitatea de informații fiscale, împuternicit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 736.074 din 24.10.2017,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă formularul tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Direcția generală de informații fiscale, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și structurile subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

București, 27 octombrie 2017.
 Nr. 3.077.

ANEXA Nr. 1

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția
 Administrația

Seria nr.

P R O C E S - V E R B A L de constatare și sancționare a contravențiilor

Încheiat astăzi, luna anul, în localitatea, județul/sectorul

Agent (agenți) constatator(i): numele și prenumele....., având funcția (funcțiile) de la în temeiul prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în baza legitimațiilor de serviciu nr. și a Ordinului de serviciu nr., în urma*):

a. constatării la fața locului efectuate în ziua luna anul, ora la din localitatea, bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, cod de identificare fiscală

b. cererii de furnizare a informațiilor/înscrierilor din data de am constatat săvârșirea următoarelor fapte:

1.
2.

3.

Fapta (faptele) de mai sus constituie contravenție (contravenții) prevăzută (prevăzute) la:

1. art. alin. lit. din
2. art. alin. lit. din
3. art. alin. lit. din

De săvârșirea acestor fapte se face vinovat contravenientul:

a) Persoana juridică,, cod de identificare fiscală, înmatriculată la oficiul
 (denumirea)

comerțului/autorizat cu nr., cu sediul/domiciliul fiscal în localitatea, bd./str.
 nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, reprezentată de în calitate de,
 cu CNP, cu domiciliul în localitatea, bd./str. nr., bl., sc., et.,
 ap., județul/sectorul, născut(ă) la data de în localitatea, județul/sectorul,
 legitimat(ă) cu CI/pașaport seria nr., emis(ă) de la data de

b) Persoana fizică:, născut(ă) la data de în localitatea,
 (numele și prenumele)

județul/sectorul, fiul/fiica lui și al/a, CNP domiciliat(ă) în orașul (comuna),
 bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, legitimat(ă) cu CI/pașaport seria
 nr., emis(ă) de la data de, ocupația, locul de muncă

Fapta (faptele) prevăzută (prevăzute) în actul (actele) normativ(e) menționat(e) se sancționează, conform:

1. art. alin. lit. din, cu amendă de la lei la lei;
2. art. alin. lit. din, cu amendă de la lei la lei;
3. art. alin. lit. din, cu amendă de la lei la lei,

stabilindu-se cuantumul amenzii pentru fapta (faptele) de la pct.:

1. în sumă de (.....) lei;
 2. în sumă de (.....) lei;
 3. în sumă de (.....) lei,
- suma totală fiind de (.....) lei.

Agent constator,

Contravenient,

Martor(i),

.....

PROCES-VERBAL DE ÎNDEPLINIRE A PROCEDURII**)

Astăzi,, agentul constator din cadrul, având de înmănat Procesul-verbal de
 constatare și sancționare a contravențiilor seria nr. și Înștiințarea de plată nr., m-am deplasat la domiciliul
 fiscal al contribuabilului persoană juridică/persoană fizică, din localitatea, bd./str. nr.,
 bl., sc., et., ap., județul/sectorul, găsim pe contravenient
 sau pe/administrator/împuternicitul contravenientului***), care, primind actul, a

(persoana care locuiește la această adresă)

semnat în fața noastră.

Semnătura primitorului și actul de identitate

.....

Amenda/Amenzile se va/vor achita la Trezoreria Finanțelor Publice în contul nr.

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu
 modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 207/2015 privind Codul
 de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de 48 de ore de
 la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul
 normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate, prin care este/sunt sancționată/sancționate contravenția/contravențiile de
 la punctul/punctele, respectiv suma de (.....) lei, iar o copie a documentului

(1, 2 sau 3)

de plată se va depune sau se va transmite prin poștă, recomandat, la sediul agentului constator din

În caz de neachitare a amenzii/amenzilor în termen de 15 zile de la data înmânării/comunicării procesului-verbal de
 constatare și sancționare a contravențiilor, se va proceda la executarea silită conform prevederilor legale.

La cererea contravenientului s-au formulat următoarele obiecțiuni:

.....

.....

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării.

Plângerea se va depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția și va fi însoțită de o copie a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, precum și de alte acte doveditoare în susținerea plângerii.

Prezentul proces-verbal s-a încheiat în trei exemplare, din care exemplarul 2 s-a înmânat contravenientului, astăzi,, sau se va comunica acestuia în termen de cel mult două luni de la data încheierii.

Agent constator,

Contravenient,

Martor(i),

Martor(i) (date complete privind identitatea)

NOTE:

În cazul în care, la unele rubrici, spațiul alocat este insuficient, se continuă scrierea separat în trei exemplare semnate de toate părțile, aceasta constituind anexa, parte integrantă a prezentului proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.

În cazul în care contravenientul refuză semnarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, acest lucru se atestă de martor(i).

Refuzând primirea (negăsind nicio persoană) s-a afișat procesul-verbal pe ușa principală a sediului/domiciliului contravenientului. Drept care s-a încheiat prezentul proces-verbal de îndeplinire a procedurii.

Agent constator,

Martor,

Martor (date complete privind identitatea acestuia)

*) Se anulează punctul a, b sau niciunul, după caz.

**) Se detașează de prezentul proces-verbal și se anexează exemplarului transmis organelor fiscale spre executare.

***) Se anulează cuvintele care nu sunt necesare. În caz de afișare, actul se va lipi numai la colțuri și, după caz, cu înștiințarea de plată în față.

Formular aprobat prin OPANAF nr. 3.077/2017.

ANEXA Nr. 2

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”

1. Denumire: „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”
2. Format: A4/t2
3. Caracteristici de tipărire:
 - se tipărește pe ambele fețe, în 3 exemplare (negru, roșu și verde);
 - este inseriat și numerotat;
 - se broșează în carnete de câte 150 de file (50 de seturi).
4. Se difuzează gratuit.
5. Se utilizează la constatarea unor fapte de care se face vinovat contravenientul și la stabilirea sancțiunilor prevăzute de lege.
6. Se întocmește în 3 exemplare de agentul constator.
7. Circulă și se arhivează:
 - exemplarul 1, la organul fiscal de administrare competent;
 - exemplarul 2, la contravenient;
 - exemplarul 3, la agentul constator care a efectuat constatarea faptei.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 72**din 16 octombrie 2017**

Dosar nr. 1.276/1/2017

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Doina Popescu	— pentru președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Crețu Dragu	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Florentin Sorin Drăguț	— judecător la Secția I civilă
Paula C. Pantea	— judecător la Secția I civilă
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 1.276/1/2017, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Maramureș — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 62 alin. (3) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul silvic), prin raportare la alin. (1) și (2) ale aceluiași articol, respectiv dacă în transformarea daunelor cominatorii în daune-interese instanța este ținută exclusiv de dispozițiile art. 62 alin. (3) din Codul silvic, de cantitatea de masă lemnoasă care poate fi exploatată de o persoană fizică într-un an, ori poate avea în vedere și dispozițiile art. 62 alin. (1) și (2) din Codul silvic, respectiv cantitatea de masă lemnoasă ce poate fi exploatată ca urmare a unui contract de exploatare, și dacă poate avea în vedere și materialele nelemnoase ori produsele cinegetice.*

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 21 martie 2017, în Dosarul nr. 1.588/336/2015, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

2. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 28 aprilie 2017 cu nr. 1.276/1/2017.

II. Expunerea succintă a procesului

3. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantii X și Y au solicitat obligarea pârâtului primarul orașului Vișeu de Sus, în calitate de președinte al comisiei locale de fond funciar, la plata sumei de 109.500 lei, cu titlu de daune-interese, pentru nepunerea în posesie asupra terenului de 57,83 ha, deși această obligație era prevăzută într-o sentință definitivă, care prevedea și sancțiunea daunelor cominatorii de 100 lei/zi de întârziere.

4. Prin Sentința civilă nr. xxx din 6 aprilie 2016, pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în Dosarul nr. xxxx/336/2015, s-a admis în parte acțiunea.

5. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a avut în vedere Sentința nr. xxxx din 8 octombrie 2008, pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în Dosarul nr. xxxx/336/2008, prin care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea reclamantilor asupra terenului de 57,83 ha de vegetație forestieră, comisia locală de fond funciar fiind obligată la punerea în posesie a reclamanților cu acest teren.

6. Prin Sentința nr. xxxx din 28 mai 2009, pronunțată de aceeași instanță în Dosarul nr. xxxx/336/2009, primarul orașului Vișeu de Sus, în calitate de președinte al comisiei locale de fond funciar, a fost obligat la punerea în posesie a reclamanților asupra terenului menționat, sub sancțiunea plății de daune cominatorii de 100 lei/zi de întârziere.

7. Prin Sentința nr. xxxx din 21 noiembrie 2012, pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în Dosarul nr. xxxx/336/2010*, irevocabilă, s-a dispus transformarea daunelor cominatorii de 100 lei/zi de întârziere în daune-interese în cuantum de 4.600 lei, pentru perioada 2010—2012.

8. Prin sentința pronunțată în cauza pendinte s-a dispus transformarea daunelor cominatorii de 100 lei/zi de întârziere în daune-interese în cuantum de 5.100 lei, pentru perioada 2013—2015, avându-se în vedere suprafața de pădure cu care reclamantii trebuiau să fie puși în posesie, de pe care puteau exploata 60 mc de masă lemnoasă (maximum 20 m³/an, potrivit Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 3.283/2012 pentru

aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior¹), prețul unui metru cub de lemn pe picior fiind de 85 lei.

9. Pentru perioada 2010—2012, instanța a reținut puterea de lucru judecat a Sentinței nr. xxxx din 21 noiembrie 2012 a Judecătoriei Vișeu de Sus.

10. *La data de 7 iunie 2016, reclamantii au declarat apel împotriva acestei sentințe*, solicitând schimbarea ei în parte, în sensul admiterii acțiunii în forma inițială și a obligării pârâtului la plata sumei de 109.500 lei, cu titlu de daune-interese.

11. În motivarea apelului au arătat că prejudiciul efectiv nu constă doar în contravaloarea materialului lemnos ce se putea exploata, ci și în produsele nelemnoase care puteau aduce venituri, putând rezulta venituri și din fondul cinegetic. Mai mult, prima instanță ar fi trebuit să procedeze la transformarea daunelor cominatorii și pentru perioada 2010—2012, dat fiind faptul că prejudiciul suferit de apelanți este dat și de neexploatarea produselor nelemnoase.

12. De asemenea, reclamantii au criticat și limitarea valorii metrului cub de lemn pe picior avută în vedere de prima instanță.

13. Au mai învederat și faptul că nici în prezent nu au fost puși în posesie asupra terenului în litigiu.

14. *La data de 17 iunie 2016 a declarat apel și Comisia locală de aplicare a legilor fondului funciar Vișeu de Sus, prin primar*, solicitând schimbarea sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii.

15. În motivarea apelului a susținut că cererea de obligare la plata de daune cominatorii nu are legătură cu prejudiciul produs ca urmare a neexecutării obligației de către creditor, acestea urmând a fi acordate doar pentru constrângerea creditorului la executarea unei obligații care îi incumbă.

16. Cu privire la al doilea petit al acțiunii, și anume obligarea la plata sumei de 109.500 lei cu titlu de daune-interese, a arătat că prejudiciul pretins nu este urmarea unei fapte ilicite, punerea în posesie neputând fi realizată, întrucât în titlul executoriu (sentința) nu este identificat terenul din punct de vedere topografic. Mai mult, culpa neexecutării sentinței ar fi a reclamantilor, care nu au depus la comisia locală de fond funciar vechile hărți cadastrale pentru identificarea terenului.

17. Prin notele de ședință din data de 9 ianuarie 2017 apelanții-reclamanți au solicitat instanței de apel, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

18. Instanța de apel a dispus comunicarea notelor de ședință în vederea exprimării unui punct de vedere de către apelanta-intimată Comisia locală de fond funciar Vișeu de Sus.

19. Prin Încheierea din 21 martie 2017, instanța de apel a apreciat ca fiind admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a dispus suspendarea judecării în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

20. Prin rezoluția vicepreședintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu Adresa din 7 aprilie 2017, s-a restituit instanței de trimitere sesizarea, cu mențiunea ca aceasta să fie înaintată conform Ghidului pentru formularea unei sesizări prealabile în materie civilă, publicat pe site-ul instanței supreme. În acest sens s-a precizat că este necesar să se transmită un exemplar original al încheierii de sesizare, semnat de toți membrii

completului de judecată, și un exemplar anonimizat, precum și încheierea de amânare a pronunțării.

21. După recomunicarea încheierii de sesizare, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție a dispus, prin rezoluție, la data de 19 aprilie 2017, restituirea dosarului la Tribunalul Maramureș pentru a se preciza obiectul sesizării, în condițiile în care acesta nu este consemnat în conținutul încheierii.

22. Ca urmare a acestei dispoziții, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a înaintat o adresă prin care a menționat că „obiectul sesizării este dat de prevederile art. 62 alin. (3) din Codul silvic, prin raportare la alin. (1) și (2) ale aceluiași articol, precum reiese din conținutul încheierii menționate (fila 3, primul paragraf), respectiv dacă în transformarea daunelor cominatorii în daune-interese instanța este ținută exclusiv de dispozițiile art. 62 alin. (3) din Codul silvic, de cantitatea de masă lemnoasă care poate fi exploatată de o persoană fizică într-un an, ori poate avea în vedere și dispozițiile art. 62 alin. (1) și (2) din Codul silvic, respectiv cantitatea de masă lemnoasă ce poate fi exploatată ca urmare a unui contract de exploatare, și dacă poate avea în vedere și materialele nelemnoase ori produsele cinegetice”.

23. După înregistrarea dosarului pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu Adresa din 3 mai 2017, s-a solicitat instanței de trimitere și comunicarea, în copie, a acțiunii introductive, a sentinței Judecătoriei Vișeu de Sus, a cererilor și motivelor de apel, cererii de sesizare a instanței supreme, notelor de ședință depuse de părți cu privire la această cerere și punctelor de vedere ale părților asupra cererii de sesizare, dacă există.

24. La 5 mai 2017, Tribunalul Maramureș a comunicat Dosarul nr. 1.588/336/2015, în copie conformă cu originalul.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

25. Raportându-se la dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a constatat îndeplinite condițiile legale, în sensul că pricina este pe rolul unei instanțe de apel, care judecă în ultimă instanță litigiul, chestiunea de drept este nouă și nu a făcut și nici nu face obiectul vreunui recurs în interesul legi ori al vreunei decizii a instanței supreme.

IV. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Apelanții-reclamanți au susținut că limitarea transformării daunelor cominatorii în daune moratorii la nivelul contravalorii a 20 m³/an, indiferent de suprafața nepusă în posesie, creează grave inechități. În opinia apelanților, la transformarea daunelor cominatorii ar trebui să se aibă în vedere prevederile art. 62 alin. (1) și (2) din Codul silvic, respectiv prin raportare la cantitatea de material lemnos ce poate fi exploatată în regim silvic de o firmă autorizată cu care persoana fizică poate avea încheiat un contract de exploatare. Mai mult, se relevă de aceștia că la transformarea daunelor cominatorii trebuie să se aibă în vedere și materialul nelemnos de pe acea suprafață forestieră (fructe de pădure, produse cinegetice).

27. Intimata Comisia locală de aplicare a legilor fondului funciar Vișeu de Sus nu și-a exprimat un punct de vedere.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

28. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului a apreciat că daunele cominatorii de 100 lei/zi de întârziere au fost

¹ Publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 24 septembrie 2012 și abrogat prin Ordinul ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 76/2014 pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 18 februarie 2014, abrogat prin Ordinul ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 118/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2014.

acordate inițial pentru faptul că nu s-a executat de către Comisia locală de fond funciar Vișeu de Sus obligația de a-i pune în posesie pe apelanți cu terenul de vegetație forestieră de 57,83 ha. Ulterior, aceste daune cominatorii, pentru perioada 2010—2013, au fost transformate în daune-interese. Instanța a avut în vedere doar prejudiciul creat prin nepunerea în posesie, raportându-se la prevederile art. 62 alin. (3) din Codul silvic, respectiv la suprafața de masă lemnoasă pe care o putea exploata o persoană fizică, fără atestare, 20 m³/an, și la valoarea metrului cub de lemn pe picior de 74 lei, potrivit Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 1.343/2010² pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, respectiv 85 lei, și Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 3.283/2012 pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

29. În prezentul dosar se solicită transformarea daunelor cominatorii în daune-interese, față de neîndeplinirea aceleiași obligații de punere în posesie asupra suprafeței forestiere, dar nu prin raportare la art. 62 alin. (3) din Codul silvic, ci la art. 62 alin. (1) și (2) din același act normativ. Practic, apelanții solicită ca în stabilirea cuantumului daunelor-interese să se aibă în vedere nu cantitatea de masă lemnoasă pe care ar putea să o exploateze ca persoană fizică (20 m³), ci cantitatea de masă lemnoasă pe care ar putea să o exploateze după obținerea autorizației de exploatare și predarea parchetului, cu respectarea regulilor silvice și în conformitate cu instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos de către operatori economici atestați de comisia de atestare cu care apelanții ar fi putut încheia contracte de exploatare.

30. Mai mult, apelanții solicită ca aceste daune să fie cuantificate și prin raportare la materialele nelemnoase și produsele cinegetice.

31. Instanța de apel apreciază că neexecutarea obligației de către debitor nu îl scutește pe creditor de proba prejudiciului. Or, în prezentul dosar apelanții sunt obligați să facă dovada că au suferit un prejudiciu prin nepunerea în posesie, precum și privind întinderea acestuia.

32. Apelanții, ca persoane fizice, puteau exploata materialul lemnos în limita de 20 m³/an, legiuitorul stabilind implicit prin norma legală, art. 62 alin. (3) din Codul silvic, un criteriu clar în cuantificarea prejudiciului.

33. Raportarea întinderii prejudiciului la beneficiile unui eventual contract de exploatare a masei lemnoase încheiat între apelanți și un operator economic nu poate fi un criteriu clar și cert. Pe de o parte, încheierea contractului se poate realiza doar în condițiile legale și presupune îndeplinirea unor cerințe speciale raportate la obiectul contractului (masă lemnoasă). Astfel, chiar intervenirea acestui contract este nesigură, reprezintă doar o posibilitate, nu o certitudine.

34. Pe de altă parte, nu s-ar putea determina cu certitudine valoarea beneficiului acestui contract, atâtă vreme cât există mai mulți operatori economici pe piață, părțile putând stabili condițiile încheierii și derulării contractului, potrivit principiului libertății contractuale.

35. În ceea ce privește produsele nelemnoase și cele cinegetice, acestea nu se încadrează în sfera art. 62 alin. (1) și (2) din Codul silvic, evaluarea prejudiciului fiind totodată incertă, neexistând un criteriu clar în stabilirea valorii acestora, raportat la împrejurarea că nu se cunoaște amplasamentul punerii în posesie.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

36. **Jurisprudența Curții de Apel Cluj** — Tribunalul Maramureș a identificat Decizia nr. 675/R din 4 octombrie 2012,

în cuprinsul căreia a reținut că prejudiciul care poate fi prezumat nu poate fi decât cel al unei exploatare a masei lemnoase de către o persoană fizică într-un an.

37. **Jurisprudența celorlalte instanțe din țară:** nicio altă curte de apel nu a identificat hotărâri judecătorești care să aibă ca obiect chestiunea de drept în discuție.

Din opiniile teoretice transmise de instanțe rezultă o orientare majoritară către opinia potrivit căreia în transformarea daunelor cominatorii în daune-interese instanța este ținută exclusiv de prevederile art. 62 alin. (3) din Codul silvic, respectiv de cantitatea de masă lemnoasă ce poate fi exploatată de o persoană fizică într-un an, care constituie un criteriu clar și cert în cuantificarea prejudiciului, raportarea la beneficiile unui eventual contract de exploatare a masei lemnoase neputând determina cu certitudine valoarea beneficiului contractului, câtă vreme încheierea unui astfel de contract cu un operator economic reprezintă doar o posibilitate, părțile având libertatea stabilirii clauzelor contractuale. De asemenea, s-a opinat că nu pot fi avute în vedere materialele nelemnoase ori produsele cinegetice (Judecătoria Piatra-Neamț, Judecătoria Onești, Judecătoria Rupea, Curtea de Apel București, Judecătoria Balș, Judecătoria Slatina, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Argeș, Curtea de Apel Timișoara).

Minoritar, s-a apreciat că instanța ar putea fi ținută și de cantitatea de masă lemnoasă ce poate fi exploatată ca urmare a unui contract de exploatare, fără a avea în vedere materialele nelemnoase și produsele cinegetice (Judecătoria Moinești, Tribunalul Olt).

Judecătoria Întorsura Buzăului opinează că dispozițiile art. 62 alin. (1)—(3) din Codul silvic nu conțin criterii legale obligatorii de stabilire a prejudiciului, dar pot fi avute în vedere de instanță, cu caracter orientativ, în operațiunea de stabilire a prejudiciului, creditorul fiind în continuare ținut să facă dovada atât a existenței, cât și a întinderii prejudiciului.

Curțile de apel Alba Iulia, Constanța, Iași, Oradea, Ploiești, Suceava și Târgu Mureș nu au comunicat opinii teoretice ale judecătorilor.

38. **Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

39. În urma verificărilor efectuate se constată că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității textelor de lege supuse interpretării în prezenta cauză.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

40. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă și nu respectă prevederile art. 520 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă. De asemenea, au reținut că nu există premisele apariției unei practici neunitare în materia ce face obiectul cauzei.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

41. Reformarea sistemului procesual civil a impus, în mod necesar, în scopul uniformizării jurisprudenței și al asigurării predictibilității acesteia, instituirea unui mecanism procedural

² Publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 1 septembrie 2010, abrogat prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2.353/2011 pentru aprobarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 27 octombrie 2011.

nou, cel al pronunțării hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pe lângă cel al recursului în interesul legii.

42. Legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii hotărârii prealabile, respectiv:

— existența unei cauze în curs de judecată, în ultimă instanță, aflată în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

43. În cauză nu este îndeplinită condiția de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

44. În evaluarea acestei condiții trebuie analizat obiectul sesizării, astfel cum este acesta individualizat de instanța de trimitere.

45. Potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile se face prin încheiere.

46. Or, în Încheierea din 21 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.588/336/2015, prin care Tribunalul Maramureș a investit Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, se reține că obiectul sesizării este „dat de prevederile art. 62 alin. (3) din Codul silvic, prin raportare la alin. (1) și (2) ale aceluiași articol” (fila 3, primul paragraf).

47. Față de modul general în care este menționat obiectul sesizării, indicându-se doar dispozițiile legale deduse interpretării, respectiv art. 62 alin. (3) din Codul silvic, prin raportare la alin. (1) și (2) ale aceluiași articol, fără a se stabili limitele obiective în care interpretarea instanței supreme să fie posibilă, nu este îndeplinită condiția de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

48. Art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de „chestiune de drept”. În doctrină s-a arătat însă că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

49. În același sens, întrebarea formulată în cadrul procedurii prealabile trebuie să vizeze o chestiune de drept punctuală, astfel încât soluția dată să aibă în vedere numai chestiunea respectivă, iar nu întreaga problematică a unui text de lege.

50. Astfel, există o deosebire esențială între procedura hotărârii prealabile și recursul în interesul legii: în primul caz se rezolvă o chestiune de drept punctuală, de care depinde soluționarea pe fond a cauzei, în al doilea caz se rezolvă, de regulă, o problemă de drept generică, de principiu.

51. Referitor la acest aspect, în doctrină s-a arătat că, în înțelesul legii, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită trebuie să fie specifică, urmărind interpretarea punctuală a unui text legal, fără a-i epuiza înțelesurile sau aplicațiile; întrebarea instanței trebuie să fie una calificată, iar nu generică și pur ipotetică.

52. În același timp, problema de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

53. Cum de chestiunea de drept respectivă depinde soluționarea pe fond a cauzei, înseamnă că ea trebuie să fie una importantă și să se regăsească în soluția ce va fi cuprinsă în dispozitivul hotărârii ce urmează să fie dată, indiferent dacă cererea este admisă sau respinsă. În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat deja că admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile este condiționată de împrejurarea ca interpretarea pe care o va da instanța supremă să producă consecințe juridice de natură să determine soluționarea pe fond a cauzei.

54. Astfel cum s-a arătat anterior, în încheierea de sesizare a Tribunalului Maramureș, care trebuia să cuprindă și argumentarea admisibilității sesizării sub aspectul îndeplinirii condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, nu se regăsește niciun raționament juridic care să conducă la concluzia că este vorba de identificarea unor texte de lege lacunare ori controversate și care să necesite o rezolvare de principiu, în scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie. Instanța de trimitere nu a expus nimic din problematica de interpretare a textelor de lege enunțate ca făcând obiectul sesizării, omițând să prezinte care ar fi posibilele interpretări diferite ale acestor texte, respectiv care ar fi dificultatea generată de norma legală raportat la datele concrete ale litigiului.

55. Tot astfel, se constată că în apelul formulat în cauză de reclamant nu se critică conținutul normativ al art. 63 alin. (1)—(3) din Codul silvic, ci modalitatea în care prima instanță a procedat la interpretarea și aplicarea concretă a acestor prevederi legale în cauza dedusă judecătii. Or, asemenea operațiuni de interpretare și aplicare a textului de lege la diferite circumstanțe ce caracterizează fiecare litigiu nu pot fi atribuite completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, ci revin instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

56. Prin interpretarea normelor de drept civil se înțelege operațiunea logico-juridică de stabilire a conținutului și sensului acestor norme. Scopul interpretării unei norme juridice civile constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete la care aceasta se referă și a se asigura astfel corecția sa aplicare. Deci, interpretarea legii civile reprezintă o etapă necesară în procesul aplicării acesteia, conținutul interpretării fiind tocmai stabilirea sensului voinței legiuitorului, exprimată într-o anumită normă.

57. În procesul aplicării legii judecătorul trebuie să stabilească conținutul exact al normei, prin clarificarea și lămurirea sensului acesteia, pentru a fi adecvată situației de fapt prezentate, întrucât dispozițiile legale au întotdeauna un caracter general și impersonal, din care trebuie să se extragă esența aplicabilă la cazul concret. Or, rolul instanțelor de judecată este acela de a realiza o interpretare cazuală sau judiciară, care presupune ca, anterior soluționării cauzei, să se studieze circumstanțele particulare ale speței deduse judecătii, să se realizeze calificarea juridică a cererii și, ulterior, interpretarea normei de drept și aplicarea acesteia, pentru emiterea actului jurisdicțional final.

58. Din această perspectivă se poate observa că sesizarea formulată de Tribunalul Maramureș în Dosarul nr. 1.588/336/2015 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind modul de interpretare și aplicare a prevederilor

art. 63 alin. (3) din Codul silvic, prin raportare la alin. (1) și (2) ale aceluiași articol, reprezintă însăși problema de fond asupra căreia apelanții-reclamanți au solicitat instanței de judecată să se pronunțe, iar nu doar o chestiune de drept care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pricinii, așa cum prevăd dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

59. Reamintind că obiectul procedurii prevăzute de aceste dispoziții legale constă în interpretarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor norme de drept îndoielnice, lacunare sau neclare, care sunt determinante pentru soluționarea pe fond a cauzei, iar finalitatea demersului constă în împiedicarea apariției unei jurisprudențe neunitare în materie, se apreciază că instanța supremă nu poate fi investită în cadrul acestei proceduri cu însăși aplicarea legii în scopul soluționării cauzei respective, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată.

60. Cum sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să aibă ca obiect o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării, în condițiile unei sesizări lacunare, care nu justifică ivirea unei veritabile chestiuni de drept, se impune, în acord cu jurisprudența instanței supreme, respingerea ca inadmisibilă a sesizării.

61. Pe de altă parte, analiza aspectelor generale de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie raportată la scopul instituirii acestui mecanism de unificare a practicii, la rațiunea și fundamentul său, ce privesc eliminarea riscului apariției unei practici neunitare.

62. Examinarea datelor comunicate de către curțile de apel relevă că, în decurs de 9 ani, perioadă care a trecut de la data adoptării Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, nicio altă instanță națională nu a fost sesizată cu cereri având un obiect similar cu cel dedus judecării instanței de trimitere.

63. Singura hotărâre judecătorească identificată în materia ce face obiectul sesizării, transmisă Înaltei Curți de Casație și Justiție, este Decizia civilă nr. 675/R din 4 octombrie 2012, pronunțată de Tribunalul Maramureș, din care rezultă că în transformarea daunelor cominatorii în daune-interese instanța s-a raportat la dispozițiile art. 62 alin. (3) din Codul silvic, apreciind că acestea instituie un criteriu cert de cuantificare a prejudiciului, și anume cantitatea de masă lemnoasă ce poate fi exploatată de o persoană fizică într-un an.

64. Aceasta este și opinia completului care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu prezenta întrebare prealabilă.

65. Tot astfel, punctele de vedere teoretice și argumentele exprimate de instanțele din țară conturează, într-o majoritate covârșitoare, opinia potrivit căreia în transformarea daunelor cominatorii în daune-interese instanța este ținută exclusiv de prevederile art. 62 alin. (3) din Codul silvic, respectiv de cantitatea de masă lemnoasă ce poate fi exploatată de o persoană fizică într-un an, care constituie un criteriu clar și cert în cuantificarea prejudiciului, raportarea la beneficiile unui eventual contract de exploatare a masei lemnoase neputând determina cu certitudine valoarea beneficiului contractului, câtă vreme încheierea unui astfel de contract cu un operator economic reprezintă doar o posibilitate, părțile având libertatea stabilirii clauzelor contractuale. Opinia teoretică în sensul că instanța ar trebui să se raporteze la dispozițiile art. 62 alin. (1) și (2) din Codul silvic, respectiv la cantitatea de masă lemnoasă ce poate fi exploatată ca urmare a unui contract de exploatare, este una izolată, fiind exprimată doar de două instanțe, astfel că aceasta nu poate constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

66. În ceea ce privește materialele nelemnoase ori produsele cinegetice, opinia unanim exprimată la nivel teoretic de instanțele naționale, inclusiv de instanța de trimitere, este în sensul că acestea nu pot fi avute în vedere drept criteriu în cuantificarea prejudiciului cauzat prin întârzierea executării.

67. În aceste condiții nu sunt create premisele apariției unei practici neunitare, care să poată fi preîntâmpinată pe calea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, așa încât sesizarea, privită și din această perspectivă, apare ca fiind inadmisibilă.

68. Totodată, examinând sesizarea, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că în cuprinsul acesteia nu se regăsește punctul de vedere al completului investit cu soluționarea cauzei asupra îndeplinirii condițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, condiție impusă de dispozițiile art. 520 teza a doua din Codul de procedură civilă.

69. Textul citat impune ca actul de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție să îndeplinească anumite exigențe de ordin formal, respectiv să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată prin care să se argumenteze în concret necesitatea declanșării mecanismului de unificare a jurisprudenței pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și punctul de vedere al părților.

70. Rațiunea instituirii acestor condiții formale ale sesizării constă în asigurarea scopului pentru care a fost instituit acest nou mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca prin uzitarea lui să se determine suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării sale de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii duratei procedurii judiciare și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

71. Pentru a se evita abuzul procesual, exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 519 din Codul de procedură civilă trebuie să se facă printr-o motivare temeinică, nu superficială.

72. Sub acest aspect este de observat că, după enumerarea condițiilor de admisibilitate din art. 519 din Codul de procedură civilă, instanța de trimitere constată formal îndeplinirea acestor condiții legale, limitându-se să afirme că este instanță de apel care judecă în ultimă instanță litigiul, iar chestiunea de drept este nouă și nu a făcut și nici nu face obiectul vreunui recurs în interesul legii ori al vreunei decizii a instanței supreme.

73. O altă deficiență a încheierii de sesizare derivă din lipsa oricărei justificări, din partea instanței de trimitere, a noutății chestiunii de drept, instanța limitându-se să afirme că aceasta este nouă, fără nicio referire la criteriile de determinare a caracterului de noutate.

74. De asemenea, așa cum s-a arătat anterior, din încheierea de sesizare lipsește total argumentarea admisibilității sesizării instanței supreme, sub aspectul îndeplinirii condiției privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată. În raport cu considerentele reținute (paragraful 48 din prezenta decizie), instanța de trimitere era ținută, în primul rând, să stabilească dacă există o problemă de interpretare ce implică riscul unor dezlegări diferite ulterioare în practică, sens în care trebuia să justifice faptul că textele de lege enunțate ca făcând obiectul sesizării sunt susceptibile de interpretări diferite și să arate care sunt acestea.

75. În considerarea tuturor argumentelor expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reține că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi uzitat atât timp cât nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege, nu au fost respectate dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă și nici nu există premisele apariției unei practici neunitare în materia ce face obiectul sesizării.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Maramureș — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.588/336/2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 62 alin. (3) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la alin. (1) și (2) ale aceluiași articol.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 octombrie 2017.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

